

(Политика 22. 11. 2010)

Уместо одлука, за које тврди да не постоји канонско упориште, по одлуци Сабора рашчињени владика Артемије је у Краљеву поновио да тражи регуларан и уставан судски црквени поступак

Он признаје и да је очекивао и веровао да ће се то на Сабору разрешити и, како каже, „вратити на почетак, на уставни поредак у српској цркви”.

– Али, на Сабор нисам позван и уместо да се то питање стави на дневни ред и да се донесу нормалне одлуке они су почели да попуњавају Епархију рашко-призренску. Поставили су за епископа нашег Теодосија Шибалића поред живог канонског епископа. То је канонски преступ за лишавање чина. Када сам то из медија дознао хтео сам и практично да покажем да сам ја канонски епископ, отишао сам у манастир Дубоки Поток и одслужио литургију – објаснио је свој одлазак на Косово и Метохију, али је одбацио и одлуку од одузимању чина.

– Јесте, они су донели и одлуке о рашчињавању, али за мене и све те одлуке од 15. септембра немају никакав значај. Ја сам и даље епископ рашко-призренски, нисам се ни од кога одвојио, и даље сам у јединству са светом саборном и апостолском српском црквом, са светим апостолима, светим оцима, васељенским саборима, Светим Савом, оцем Николајем, Јустином и свим православним хришћанима који поштују тај црквени вековни поредак.

Упитали смо нашег саговорника да ли се из Краљева враћа у манастир Шишатовац. Он нам је казао да „тамо више нема места”.

– А, куда ћемо чуће се – наставио је Артемије. – Ето, добили смо нетражено и полицијску пратњу, чували су нас и ноћас, овде. Сада ће нас, вероватно, и према Београду пратити, можда ће ме тамо предати јер чујем да ми прети хапшење. Нека, нека се и то упише у биографију владике Артемија, шта се може и затвор је за људе. Само знам да не постоји разлог и нема доказа за моју кривицу. Кажу узурпирао црквену имовину. Шта сам урадио? Нисам, ваљда, понео цркву на леђима!?

Наметнуло се и питање да ли постоји решење и какво.

– Решење увек постоји – тврди Артемије. – Има излаза из свих безизлаза. То је у овом случају покајање, што значи укинути неканонске одлуке Синода и Сабора. То подразумева позицију пре 11. фебруара и нека се води регуларан црквени судски поступак, па ако се моја кривица докаже и донесе валидна судска пресуда ја престајем да не будем оно што јесам. Јесте, написана је оптужница и у мају поднета Сабору, али ништа није доказано, није је било поступка, није се чула друга страна јер није било саслушања. Знате, и у римском праву и целога свету, а и у Уставу СПЦ, изричито стоји да нико не може бити кажњен без претходног саслушања, без доказане кривице – истиче, према одлуци Светог архијерејског сабора рашчињени, владика Артемије.

(Мирољуб Дугалић)